

Uit de praktijk van de kindervertherapeut...

Natalija Grasso

Praktijk Integratieve Kindertherapie De Driehoek

Ze is 13 jaar; mooi, lang, slank met een gevoelige, ietwat verlegen oogopslag. Voorbeeldig in gedrag, beleefd, welwillend en intelligent. Kortom, een ideale mix van kwaliteiten die garant lijken te staan voor een glanzende middelbare schoolcarrière. Niets bleek minder waar. Haar eerste jaar op een megascholencomplex was een regelrechte ramp. Ze werd stelselmatig genegeerd, uitgescholden, gekleineerd en ook kreeg ze met fysiek geweld te maken. Dit resulteerde in veelvuldige absentie, chronische hoofdpijn, paniekaanvallen en een zeer laag zelfbeeld. Wat ging er mis? En nog veel belangrijker, hoe nu verder?

Lisa wordt door haar ouders en school aangemeld bij mijn praktijk op het moment dat zij van plan is om nooit meer naar school te gaan, de leerplichtwet ten spijt. Hoewel haar ouders zich onder druk voelen staan, vraag ik hen Lisa de tijd te geven om op haar eigen wijze en tempo haar proces aan te gaan; daar waar het om draait binnen integratieve kindervertherapie: de uniekheid en eigenheid van het kind respecteren. Omdat Lisa onder grote spanning staat, adviseer ik om Lisa voorlopig thuis te laten blijven en verwijs ik haar door naar de huisarts om haar chronische hoofdpijnklachten te onderzoeken. Zowel de huisarts als de neuroloog vinden geen lichamelijke oorzaken voor de hoofdpijn. Vanuit de rustsituatie neemt de stress bij Lisa af. Lisa gaat naar yoga en leert te ontspannen. Binnen de therapie onder-

zoeken we Lisa's kwaliteiten. Uiteindelijk heeft Lisa ruim drie maanden rust nodig om haar kracht, zelfvertrouwen en geloof in haar zelf te laten toenemen en de hoofdpijnklachten te laten verminderen.

Lisa ontdekt in therapie dat ze door haar verlegenheid nauwelijks contact durfde te maken met klasgenoten. Ook komt ze erachter dat ze veel strenger is voor zichzelf dan voor anderen. Zo accepteerde zij pestgedrag, omdat zij eigenlijk vindt dat de ouders gelijk hebben. 'Ik ben ook stom en dom en niets waard. Geen wonder dat niemand mij leuk of lief vindt! Ik heb ook stomme kleding en een lelijk hoofd.' Lisa leert deze negatieve gedachten te vervangen door positieve gedachten.

Uiteindelijk lukt het Lisa om weer naar school te gaan. Toch krijgt ze geen eerlijke kans in haar klas om haar veranderde gedrag in praktijk te brengen. De school wil haar helpen en biedt haar aan om van klas te veranderen. In deze klas ontwikkelt ze wel nieuwe vriendschappen en het tweede schooljaar stapt Lisa dan ook vol zelfvertrouwen haar verdere toekomst tegemoet!

